

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΖΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΗ.

Σοφίας και Των Τριών θυγατέρων αυτής Πίστews,
Ατάως και Ελωίδος, μαρτύρων.
Έτος 10^ο Τεύχος 450

Τα μηνύματα της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού

(Γέροντος Νεκταρίου Μουλατσιώτη, Πρωτοσυγκέλλου Ι.Μ. Φωκίδος)

Αδελφοί μου σήμερα, 14 Σεπτεμβρίου, η αγία Εκκλησία μας τιμά και δοξάζει τον Τίμιο Σταυρό. Σήμερα όλη την ημέρα οι πιστοί ψάλλουμε «τόν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνούμεν καί τήν άγιαν σου Ανάσταση ύμνοῦμε καί δοξάζουμε». Σήμερα οι πιστοί αναφωνούμε ότι: «διά τοῦ Σταυροῦ ἦλθε χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Γιατί όμως η Εκκλησία του Χριστού τιμά τόσο και υψώνει τον Τίμιο Σταυρό; Γιατί υψώνει ενώπιον του πιστού λαού το Τίμιο Εύλο; Διότι ο Σταυρός είναι το κλειδί που άνοιξε ξανά την πόρτα του Παραδείσου, ώστε να εισερχόμεθα εις αυτόν ελεύθερα πλέον όλοι όσοι αγαπήσαμε και αγαπάμε

τον Χριστό μας. Ναι, ο Σταυρός είναι το κλειδί που ανοίγει την πόρτα του Παραδείσου. Ο ληστής επάνω στον σταυρό είναι ο πρώτος που εισέρχεται εις αυτόν, λέγοντας το «μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου». Ναι, ο Σταυρός ως ψάλλει η Εκκλησία μας, είναι ο φύλακας ολοκλήρου της οικουμένης, η ωραιότης της Εκκλησίας, των Βασιλέων το κραταίωμα και των πιστών το στήριγμα. Ο Σταυρός είναι η δόξα των αγγέλων και των δαιμόνων το τραύμα.

Η Εκκλησία ύψωσε για πρώτη φορά τον Τίμιο Σταυρό, όταν βρήκε αυτόν η Αγία Ελένη εις τα Ιεροσόλυμα στις 14 Σεπτεμβρίου του 335 μ.Χ. Αλλά και για δεύτερη φορά υψώθηκε ο Τίμιος Σταυρός στις 14 Σεπτεμβρίου του 629 μ.Χ., όταν ο αυτοκράτορας Ηράκλειος πολέμησε τους Πέρσες που τον είχαν κλέψει και τον επέστρεψε στο ναό της Αναστάσεως των Ιεροσολύμων. Ἐκτοτε κάθε χρόνο η αγία μας Εκκλησία υψώνει τον Τίμιο Σταυρό εν μέσω των πιστών στις 14 Σεπτεμβρίου όπου τιμά και δοξάζει αυτόν. Σήμερα όμως η ύψωσις του Τιμίου Σταυρού τι μηνύματα στέλνει σε όλους εμάς τους σύγχρονους πιστούς; Συχνά ακούμε αδελφούς μας που καλοπροαίρετα λέγουν: «Ο Χριστός σήκωσε τον δικό Του Σταυρό, αλλά κι εμείς σηκώνουμε τον δικό μας σταυρό». Πράγματι ο Χριστός σήκωσε τον Σταυρό Του και δέχτηκε δι' αυτού του τρόπου την έσχατη ταπείνωση. Διότι η σταύρωση που αποτελούσε εσχάτη ποινή εκείνη την εποχή ήταν ένας ατιμωτικός και παραδειγματικός θάνατος που τα ρωμαϊκά δικαστήρια επέβαλαν στους κακούργους της εποχής εκείνης.

Η ταπείνωση όμως του Ιησού, μετατράπηκε σε ένδοξη Ανάσταση και θρίαμβο. Δι' αυτού του τρόπου καταδεικνύεται προς όλους εμάς ότι ο «σταυρός» που σηκώνει η κάθε οικογένεια, αλλά και ο καθένας από εμάς προσωπικά στην ζωή του, είναι οδός σωτηρίας. Αν αποδεχθούμε και αγκαλιάσουμε τον «σταυρό» μας όπως ο Κύριός μας, ο οποίος αγόγγυστα αγκάλιασε τον δικό Του σταυρό, τότε ανοίγει και για εμάς η

πόρτα του Παραδείσου, όπως άνοιξε και για τον συσταυρωθέντα ληστή.

Αδελφοί μου, η ταπείνωση είναι η σίγουρη οδός που οδηγεί στον Παράδεισο, στην Βασιλεία των Ουρανών. Λόγω των αμαρτιών μας, του εγωισμού μας, του τρόπου ζωής μας, που πολλές φορές που δεν είναι σύμφωνος με τις εντολές του Θεού, επιτρέπει ή παραχωρεί ο άγιος Θεός μας από αγάπη να μας επισκεφθεί ένας πειρασμός όπως είναι ένας μεγάλος πόνος, ένα ατύχημα, μια ασθένεια, ένας θάνατος, μια οικονομική καταστροφή, ένα διαζύγιο κτλ. Γιατί; Διότι όλα αυτά γεννούν την ταπείνωσή μας. Όλα τα ανωτέρω μετατρέπονται για εμάς σε έναν ατιμωτικό «σταυρό» και μια προσωπική ατιμωτική «σταύρωση», που χτυπά τελικά τον εγωισμό μας, την υπερηφάνειά μας και το πείσμα μας και μας οδηγεί στην ταπείνωση. Όποιος πλέον ακολουθεί αυτή την οδό, φθάνει στην Βασιλεία του Θεού.

Πίσω λοιπόν από τον «σταυρό» του καθενός μας κρύβεται η αγάπη και η αγωνία του Θεού να σωθούμε εισερχόμενοι στον Παράδεισο. Ο προσωπικός ή οικογενειακός «σταυρός» που σηκώνουμε είναι για όλους μας το «κλειδί» που ανοίγει την πόρτα του Παραδείσου. Διότι ο πόνος που προκαλεί στην ψυχή και στο σώμα μας ο κάθε είδους «σταυρός» που σηκώνουμε, μας ραγίζει την καρδιά, μας συντρίβει, μας ταπεινώνει, μας γονατίζει και τότε όλοι κατανοούμε ότι είμαστε τελικά ένα «τίποτα». Όταν αυτό το κατανοήσει ο άνθρωπος, τότε ήλθε μέσα μας η ταπείνωση, η οποία ανοίγει την πόρτα της προσωπικής αναστάσεώς μας και της αληθινής μας δόξας.

Γι' αυτό αδέρφια μου, ας μην ντρεπόμαστε για τον «σταυρό» μας και ας μη τον κρύβουμε αποφεύγοντας την ταπείνωση και τον εξευτελισμό μας ενώπιον των ανθρώπων. Υψώστε τον σταυρό του πόνου σας ψηλά, όπως υψώνουμε σήμερα και τον Σταυρό του Χριστού μας. Και ας μη ζητάμε από τον Θεό μας μ' ένα θαύμα Του να αφαιρέσει από την ζωή μας τον «σταυρό» που

μας έδωσε για την σωτηρία μας. Ας αγκαλιάσουμε όλοι με αγάπη τον «σταυρό» μας, όπως τον αγκάλιασε και ο Κύριός μας, ο οποίος τον σήκωσε στους ώμους Του και περπάτησε μέσα σε όλη την Ιερουσαλήμ, φθάνοντας έως τον Γολγοθά. Έτσι κι εμείς ας ταπεινωθούμε, φέροντας αγόγγυστα τον «σταυρό» μας στους ώμους μας περπατώντας στα σοκάκια της ζωής έως θανάτου, για να λάβουμε κι εμείς τον στέφανο της δόξας του Θεού. Ο Σταυρός είναι η δόξα του Χριστού, ας γίνει από σήμερα λοιπόν και η δική μας δόξα.

Ο Σταυρός είναι η πηγή της ταπεινώσεως και της σωτηρίας μας που φέρνει τα βήματα της ψυχής μας στα καθαρά νερά της χάριτος του Χριστού που αναβλύζουν στις πηγές του Παραδείσου. Δι' αυτό από σήμερα ας πίνουμε αγόγγυστα από τα γάρφαρα νερά Του. Ο Σταυρός είναι το σημείον του αγιασμού, που αγιάζει τη φύση όλη, γι' αυτό από σήμερα ας σταυρώνουμε πάλιν και πολλάκις το σώμα μας ίνα και αυτό αγιασθεί. Είναι η δύναμις που μετατρέπει τελικά τον πόνο και την θλίψη σε χαρά, διότι και οι μάννες όταν γεννούν υποφέρουν και πονούν, αλλά μετά τον πόνο έρχεται η χαρά του νέου μωρού που κρατούν στοργικά στην αγκαλιά τους. Γι' αυτό από σήμερα ας κρατήσουμε κι εμείς τον δικό μας «σταυρό» στοργικά στην αγκαλιά της καρδιάς μας, για να γεννηθεί σε αυτή η χαρά που ήλθε διά του Σταυρού σε όλο τον κόσμο και έγινε η απαρχή της σωτηρίας μας.

Ας γίνει αδελφοί μου ο Σταυρός του Κυρίου μας σύμβολο νίκης θριάμβου και αναστάσεως. Ας είναι ο Σταυρός του Χριστού μας προτύπωσις και της δικής μας νίκης που έρχεται, όταν όλοι εμείς με υπομονή, με καρτερία και με ταπείνωση σηκώνουμε καθημερινά τον προσωπικό μας «σταυρό», αναφωνώντας με δύναμη ψυχής «Σταυρέ του Χριστού σώσον ημάς τη δυνάμει Σου. Αμήν».